Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

13 февруари 2025 година*

„Обжалване — Вътрешен пазар на електроенергия — Насоки за електроенергийното балансиране — Регламент (ЕС) 2017/2195 — Член 1, параграфи 6 и 7 — Оператори на преносни системи (ОПС) — Участие в европейските платформи за обмен на стандартни продукти за балансираща енергия — Член 263 ДФЕС — Жалба за отмяна — Допустимост — Понятие за обжалваем акт — Писмо на Европейската комисия, с което се отказва участието в европейските платформи на ОПС, извършващ дейност в Швейцария“

По дело C-121/23 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 28 февруари 2023 г.,

Swissgrid AG, установено в Арау (Швейцария), представлявано от P. De Baere, P. L’Ecluse, V. Lefever и K. T’Syen, адвокати,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, представлявана от O. Beynet и B. De Meester,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: I. Jarukaitis (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, D. Gratsias и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Lamote, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 май 2024 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 юли 2024 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Swissgrid AG иска отмяна на определение на Общия съд на Европейския съюз от 21 декември 2022 г., Swissgrid/Комисия (T-127/21, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2022:868), с което Общият съд отхвърля като недопустима жалбата му за отмяна на решението, за което се твърди, че се съдържа в писмо, подписано от директор от генерална дирекция (ГД) „Енергетика“ на Европейската комисия, с което тя отказва да разреши на основание член 1, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране (ОВ L 312, 2017 г., стр. 6), участието на Конфедерация Швейцария в европейските платформи за обмен на стандартни продукти за балансираща енергия (наричани по-нататък „европейските платформи за балансиране“), и по-специално в платформата Trans European Replacement Reserves Exchange (Европейска платформа за трансграничен обмен на резерви за заместване, наричана по-нататък „платформата TERRE“).

Правна уредба

2 Член 1 от Регламент 2017/2195 е озаглавен „Предмет и обхват“ и предвижда в параграфи 1, 2, 6 и 7:

„1. В настоящия регламент се установяват подробни насоки за електроенергийното балансиране, като се определят общи принципи за възлагането на поръчки и уреждането на резервите за първично регулиране на честотата, резервите за вторично регулиране на честотата и резервите за заместване, както и обща методика за активиране на резервите за вторично регулиране на честотата и резервите за заместване.

2. Настоящият регламент се прилага за операторите на преносни системи (ОПС), […] за Агенцията за сътрудничество между регулаторите на енергия (Агенцията), за Европейската мрежа на операторите на преносни системи за електроенергия (ЕМОПС-Е), […].

[…]

6. [Европейските платформи за балансиране] могат да бъдат отворени за участие на ОПС, които извършват дейност в Швейцария, при условие че в националното […] законодателство [на Конфедерация Швейцария] са въведени основните разпоредби на законодателството на Съюза за пазара на електроенергия и има междуправителствено споразумение за сътрудничество между [Европейския съюз] и [Конфедерация] Швейцария в областта на електроенергетиката, или ако изключването на [Конфедерация] Швейцария може да доведе до непланирани физически електроенергийни потоци през тази държава, които застрашават сигурността на системата в региона.

7. При спазване на условията по параграф 6, въз основа на становище на Агенцията и всички ОПС по реда на член 4, параграф 3, Комисията взема решение за участието на [Конфедерация] Швейцария в [европейските платформи за балансиране]. Правата и задълженията на швейцарските ОПС трябва да съответстват на правата и задълженията на ОПС, извършващи дейност в Съюза, за да се осигури безпрепятствена работа на

балансиращия пазар на равнището на Съюза, както и еднакви условия на конкуренция за всички заинтересовани страни“.

Обстоятелства, предхождащи спора

3 Обстоятелствата, предхождащи спора, изложени в точки 2—10 от обжалваното определение, могат да бъдат обобщени, както следва.

4 Жалбоподателят е акционерно дружество по швейцарското право, което действа като единственият ОПС в Швейцария. То участва в ЕМОПС-Е.

5 Определен брой ОПС, сред които и жалбоподателят, създават платформата TERRE.

6 На 7 септември 2017 г. всички ОПС в Съюза, обединени в рамките на ЕМОПС-Е, дават положително становище за участието на Конфедерация Швейцария в европейските платформи за балансиране на основание член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195.

7 На 10 април 2018 г. Агенцията също представя становище относно участието на Конфедерация Швейцария в европейските платформи за балансиране на основание на същата разпоредба. В това становище Агенцията подчертава, че по принцип е съгласна с оценката на ОПС относно ефективността на пълното участие на Конфедерация Швейцария в тези платформи. Тя изтъква също, че е важно Конфедерация Швейцария да прилага целия Регламент 2017/2195 и свързаните с него разпоредби, за да може ОПС в Съюза и в Швейцария да бъдат равнопоставени.

8 На 31 юли 2020 г. заместник-генералният директор на ГД „Енергетика“ изпраща писмо до ЕМОПС-Е и до жалбоподателя, в което изразява изненадата си относно намерението на ОПС в Съюза да включат жалбоподателя в платформата TERRE като пълноправен член. Той подчертава също и факта, че свързването и балансирането на пазарите попадат в цялостната рамка от правно обвързващи права и задължения, за чието прилагане Конфедерация Швейцария все още не е дала съгласието си, така че швейцарските оператори и ОПС по принцип нямат право да участват в тази платформа. Освен това той припомня, че Комисията не е предоставила на Конфедерация Швейцария никакво изключение по член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195.

9 На 29 септември 2020 г. жалбоподателят отговаря на Комисията, като изтъква, че пълноправното му участие в европейските платформи за балансиране е необходимо поради съображения за сигурност на електроенергийната система. По същество той поддържа, че взимането му предвид в процеса на изчисляване на капацитета на Съюза и включването му в анализа на оперативната сигурност не са достатъчни. В допълнение се позовава на мотивите, изложени в становището на ЕМОПС-Е от 7 септември 2017 г. и в това на Агенцията от 10 април 2018 г.

10 На 5 ноември 2020 г. ЕМОПС-Е отговоря на Комисията, че макар решението относно участието на Конфедерация Швейцария в европейските платформи за балансиране да е от компетентността на Комисията съгласно член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195, ОПС в Съюза и Агенцията са дали положително становище за такова участие.

11 С писмо от 8 декември 2020 г. жалбоподателят припомня също на Комисията, че ОПС в Съюза и Агенцията са дали положително становище за участието му в платформата TERRE. Той я моли да разреши това участие на основание член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195.

12 С писмо от 17 декември 2020 г. (наричано по-нататък „спорното писмо“), изпратено до ОПС в Съюза и подписано от директор на ГД „Енергетика“, се изтъква, първо, че участието на жалбоподателя в проекта за платформа TERRE не е в съответствие с приложимото право на Съюза, а именно член 1, параграфи 6 и 7 от Регламент 2017/2195. Второ, припомня се, че в становището на Агенцията се подчертава важността на прилагането от Конфедерация Швейцария на целия този регламент и на свързаните с него разпоредби. Трето, отбелязва се, че някои мерки отговарят в достатъчна степен на рисковете, свързани с непредвидените физически електроенергийни потоци, и че следователно участието на Конфедерация Швейцария в европейските платформи за балансиране не е необходимо. В това отношение се подчертава, че оперативната сигурност се основава, от една страна, на (пре)изчисляването на капацитета и от друга страна, на координирането на оперативната сигурност на регионално ниво, които вече включвали Конфедерация Швейцария. Четвърто, в резултат на това се прави извод, че Комисията няма основание да приеме решение, с което да разреши на Конфедерация Швейцария да участва в европейските платформи за балансиране, по-специално в платформата TERRE. Пето, от ОПС в Съюза се иска „да възстановят положение, което съответства на условията за участие в платформите на [Съюза], предвидени в [Регламент 2017/2195], и да изключат [жалбоподателя] от платформата TERRE най-късно до 1 март 2021 г.“.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

13 На 26 февруари 2021 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението, което твърди, че се съдържа в спорното писмо.

14 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 19 май 2021 г., Комисията повдига възражение за недопустимост. От една страна, тя твърди, че спорното писмо не представлява обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС, тъй като попада в рамките на обикновен неформален обмен на информация между представители на ОПС в Съюза и ГД „Енергетика“ и не отразява окончателната позиция на Комисията, поради което не произвежда никакви задължителни правни последици. От друга страна, Комисията подчертава, че жалбоподателят няма процесуална легитимация по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, тъй като посоченото писмо не го засяга пряко.

15 С определение от 7 октомври 2021 г. Общият съд решава да продължи производството по същество, преди да се произнесе по възражението за недопустимост на Комисията.

16 С обжалваното определение Общият съд отхвърля жалбата като недопустима, тъй като спорното писмо не представлявало акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС. Всъщност според Общия съд жалбоподателят в качеството си на швейцарски ОПС не разполага с никакво индивидуално право да поиска и да получи от Комисията решение, с което се разрешава участието на Конфедерация Швейцария и следователно на извършващите в нея дейност ОПС в европейските платформи за

балансиране. Следователно това писмо не можело да съставлява решение, което може да породи правни последици по отношение на жалбоподателя, които могат да променят правното му положение.

Искания на страните пред Съда

17 С жалбата си жалбоподателят моли Съда:

– да отмени обжалваното определение,

– да обяви жалбата за отмяна за допустима,

– да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по основателността на жалбата, и

– да не се произнася по съдебните разноски, във връзка с производството по обжалване.

18 Комисията моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По жалбата

19 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания. С първото основание той изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил неправилен правен критерий, за да определи дали спорното писмо представлява обжалваем акт по смисъла на член 263 ДФЕС. С второто си основание той упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 1, параграфи 6 и 7 от Регламент 2017/2195 не му предоставя права, които могат да бъдат засегнати с това писмо. С третото основание той изтъква липсата на мотиви в обжалваното определение относно извода, че посоченият член 1, параграф 7 не му предоставя никакво индивидуално право.

20 Най-напред следва да се разгледа първото основание.

Доводи на страните

21 С първото си основание, което се отнася до точки 19, 23, 29 и 30 от обжалваното определение, жалбоподателят изтъква, че доколкото не е адресат на спорното писмо, в точки 23 и 30 от това определение Общият съд е приложил неправилен правен критерий, като изисква това писмо да породи задължителни правни последици по отношение на него. Същата грешка опорочавала точка 29 от посоченото определение.

22 В това отношение жалбоподателят отбелязва, първо, че не е сред адресатите на спорното писмо, тъй като то формално е адресирано до представителите на ОПС в Съюза. Когато обаче физическо или юридическо лице подаде жалба срещу акт, на който то не е адресат, за допустимостта на жалбата му не било необходимо този акт да поражда задължителни правни последици по отношение на него. В такъв случай било достатъчно да се установи,

от една страна, че посоченият акт цели да породи задължителни правни последици по отношение на своя адресат и от друга страна, че подалото жалбата лице има процесуална легитимация по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

23 Второ, в спорното писмо Комисията иска от ОПС в Съюза „да възстановят положение, което съответства на условията за участие в платформите на [Съюза], предвидени в [Регламент 2017/2195], и да изключат [жалбоподателя] от платформата TERRE най-късно до 1 март 2021 г.“. Следователно с оглед на използваните термини и на определения срок това писмо съдържало разпореждане, отправено до всички ОПС в Съюза.

24 Трето, жалбоподателят поддържа, че е лично и пряко засегнат от спорното писмо по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, което впрочем Общият съд бил приел в точка 30 от обжалваното определение.

25 Комисията иска първото основание да бъде отхвърлено като неоснователно и при всички положения като неотносимо.

26 Всъщност, първо, от практиката на Съда ясно следвало, че дори когато жалба за отмяна е подадена от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, изискването задължителните правни последици на този акт да са от естество да засегнат интересите на това лице, като променят съществено правното му положение, остава приложимо заедно с условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС. Следователно Общият съд не бил допуснал грешка при прилагане на правото, като в обжалваното определение е проверил дали спорното писмо може да породи такива правни последици по отношение на жалбоподателя.

27 Второ, спорното писмо само очертавало правното положение съгласно Регламент 2017/2195 и не пораждало никакви задължителни правни последици за адресатите си, предвид липсата на преки изпълнителни правомощия на Комисията по отношение на ОПС.

28 Трето, обикновено писмо от директор на ГД „Енергетика“ не представлявало акт, който може да обвърже Комисията по какъвто и да било начин. Всъщност съгласно процедурния правилник на тази институция решенията ѝ се приемали от колегиума на членовете на Комисията, освен в случай на оправомощаване или делегиране на член на Комисията или на генерален директор или началник на служба, какъвто не бил настоящият случай.

29 Четвърто, искането, отправено до ОПС в Съюза, за възстановяване на спазването на правото на Съюза в определен срок, съдържащо се в спорното писмо, целяло единствено да се предостави „гратисен период“, през който Комисията да се въздържи от предприемането на мерки за изпълнение по отношение на държавите членки, и да се насърчат заинтересованите страни да пристъпят към това възстановяване, без да е необходимо Комисията да започва официални съдебни производства. Всъщност в това писмо не се споменавала никаква незабавна санкция в случай на неспазване на този срок от ОПС в Съюза.

30 Пето, спорното писмо не засягало пряко жалбоподателя, който следователно нямал процесуална легитимация по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Всъщност от постоянната съдебна практика следвало, че фактът, че дадено физическо или юридическо лице е пряко засегнато от мярка на Съюза, предполага, че тази мярка пряко поражда последици за правното му положение и не оставя никакво право на преценка на своите

адресати, що се отнася до прилагането на посочената мярка. Жалбоподателят обаче не доказал, че настоящият случай е такъв, и противно на поддържаното от него, в точка 30 от обжалваното определение Общият съд не бил заключил, че той е пряко и лично засегнат от това писмо.

31 Що се отнася по-специално до твърдението на жалбоподателя, че спорното писмо го засяга пряко, тъй като го лишава от правата и задълженията, свързани с членството в платформата TERRE, Комисията изтъква, че такива последици не могат да се считат за произтичащи пряко от това писмо. Дори да се предположи, че ОПС в Съюза са принудени да изключат жалбоподателя от тази платформа, подобна мярка произтичала от факта, че жалбоподателят не можел законно да бъде член на посочената платформа, както и от прилагането на правото на Съюза от националните енергийни регулатори. Посоченото писмо само по себе си не можело да лиши жалбоподателя от право, с което той не разполага.

32 В писмената си реплика жалбоподателят подчертава, че като е приел, че спорното писмо няма за цел да породи задължителни правни последици по отношение на него и че то не може да бъде предмет на жалба за отмяна, Общият съд е смесил обжалваемостта на акта с процесуалната легитимация, както са определени в решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия (C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656).

33 Що се отнася, първо, до довода на Комисията, че тя не е имала намерение да придаде на спорното писмо задължителни правни последици, жалбоподателят твърди, че намерението на автора на даден акт трябва да се определи обективно. Всъщност обжалваемостта на акта зависела от обективното значение, което този акт може разумно да има за грижлив и съобразителен адресат към момента, в който той е съобщен. Следователно твърденията на Комисията относно целта на спорното писмо, формулирани a posteriori, не били релевантни.

34 Второ, доводите на Комисията, че тя не разполага с обвързващи правомощия по отношение на ОПС в Съюза, за да изисква изключването на жалбоподателя от платформата TERRE, и че спорното писмо не предвижда санкции при неспазване на това изискване, също не били релевантни, тъй като тези обстоятелства не били очевидни за ОПС в Съюза.

35 Трето, липсата на делегиране на правомощия в рамките на Комисията във връзка с издаването на спорното писмо бил въпрос, който спада към анализа по същество на делото, а не към въпроса за обжалваемостта на това писмо.

Съображения на Съда

36 В самото начало следва да се констатира, че доводът на Комисията, изведен от неотносимостта на настоящото основание, не може да бъде приет. Всъщност от доводите на жалбоподателя, развити в подкрепа на това основание, ясно следва, че той оспорва всички мотиви на обжалваното определение относно критериите, приложени от Общия съд, за да определи дали спорното писмо представлява обжалваем акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Следователно, ако Съдът уважи посоченото основание, ще се приеме, че това определение е опорочено от грешка при прилагане на правото, което би довело до неговата отмяна (вж. по аналогия решение от 5 април 2017 г., Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет, C-376/15 P и C-377/15 P, EU:C:2017:269, т. 44 и 45).

37 В това отношение постоянна съдебна практика е, че жалба за отмяна по смисъла на член 263, четвърта във връзка с първа алинея ДФЕС може да се подава срещу всяка приета от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, мярка, независимо от формата ѝ, която има за цел да породи задължителни правни последици, които могат да засегнат интересите на физическо или юридическо лице. За да се определи дали дадена мярка има за цел да породи такива последици и следователно подлежи на такова обжалване, следва да се съобрази същността ѝ, а съответните последици да се преценят с оглед на обективни критерии, например съдържанието на тази мярка, като евентуално се държи сметка и за контекста на приемането ѝ и правомощията на приелата я институция, орган, служба или агенция, като тези правомощия трябва да се разглеждат не абстрактно, а като елементи, които могат да хвърлят светлина върху конкретния анализ на съдържанието на тази мярка (вж. в този смисъл решения от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 41 и цитираната съдебна практика, и от 18 юни 2024 г., Комисия/ЕСП, C-551/22 P, EU:C:2024:520, т. 65 и цитираната съдебна практика).

38 Съдът многократно е посочвал, че когато е подадена от физическо или юридическо лице, жалбата за отмяна на акт на институция е допустима само ако задължителните правни последици от акта са от естество да засегнат интересите на това лице, като променят съществено правното му положение (решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 37 и цитираната съдебна практика).

39 Следва обаче да се подчертае, че цитираната в предходната точка съдебна практика е приета в рамките на жалби, подадени до съд на Съюза от физически или юридически лица, срещу актове, на които същите са адресати. Когато, както в настоящия случай, жалбата за отмяна е подадена от жалбоподател, който не е привилегирована страна, срещу акт, на който той не е адресат, изискването задължителните правни последици на обжалваната мярка да са от естество да засягат интересите на жалбоподателя, като променят съществено правното му положение, съвпада с условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 38).

40 В това отношение, като се има предвид предметът на първото изложено основание, следва да се започне с разглеждане на въпроса дали — за да уважи възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията, с мотива че спорното писмо не може да породи задължителни правни последици, засягащи интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение, и по този начин да представлява обжалваем акт — Общият съд е приложил правилно критериите относно обжалваемостта на даден акт в светлината на съдебната практика, цитирана в точки 37—39 от настоящото решение.

41 В случая Общият съд отбелязва в точка 21 от обжалваното определение, че в това писмо, първо, се припомня, че участието на жалбоподателя в платформата TERRE не е възможно, без Комисията предварително да е разрешила на Конфедерация Швейцария да участва в тази платформа съгласно член 1, параграфи 6 и 7 от Регламент 2017/2195, второ, се подчертава, че условията за такова участие не изглеждат изпълнени, и трето, се изисква от ОПС в Съюза да изключат жалбоподателя от посочената платформа най-късно до 1 март 2021 г.

42 По-нататък, в точки 23 и 24 от обжалваното определение Общият съд констатира, че правният контекст, в който се вписва спорното писмо, не позволява то да бъде квалифицирано като акт, който има за цел да породи задължителни правни последици по отношение на жалбоподателя, тъй като член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195 не предоставя право на жалбоподателя да поиска и да получи от Комисията разрешение Конфедерация Швейцария и следователно ОПС, които извършват дейност в тази държава, да участват в европейските платформи за балансиране, по-специално в платформата TERRE.

43 В подкрепа на този извод Общият съд изтъква, първо, в точки 25—27 от посоченото определение, че от текста на член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195 следва, че тази разпоредба само позволява на Комисията да изрази становище по въпроса дали следва да се разреши това участие, но не ѝ налага никакво задължение в това отношение, като по този начин Комисията си запазва правото да откаже такова участие дори в случай че са изпълнени условията за прилагане на член 1, параграф 6 от този регламент.

44 Второ, в точки 28 и 29 от същото определение Общият съд подчертава по същество, че макар член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195 да установява процедура, която Комисията трябва да следва, преди да приеме решение за разрешаване, тази разпоредба не предоставя никакво право на жалбоподателя в качеството му на ОПС, който извършва дейност в Швейцария, да започне посочената процедура или да участва в нея по какъвто и да е начин, по-специално с оглед на упражняването на правото на изслушване. Общият съд заключава, че приемането на решение, с което се разрешава на Конфедерация Швейцария и следователно на извършващите в нея дейност ОПС да участват в европейските платформи за балансиране, зависи единствено от избора на Комисията, която в това отношение разполага с дискреционно правомощие.

45 В точка 30 от обжалваното определение Общият съд добавя също, че обстоятелството, че жалбоподателят е имал пряк и личен интерес от отмяната на спорното писмо, доколкото с него се отказва да се разреши на Конфедерация Швейцария и следователно на установените в нея ОПС, да участват в европейските платформи за балансиране, не може да му даде право да оспори това писмо, тъй като то не може да се счита за акт, който има за цел да породи задължителни правни последици по отношение на него.

46 Разглеждайки по този начин обаче дали спорното писмо представлява решение, което може да породи задължителни правни последици „по отношение на жалбоподателя“, от естество да промени правното му положение, Общият съд неправилно е приложил критериите, присъщи на положенията, при които жалбоподателят е адресат на обжалвания акт, а не критериите, приложими към положения, при които, както в настоящия случай, жалбоподателят не е адресат на обжалвания акт. Всъщност във втората хипотеза е достатъчно да се установи, че този акт има за цел да породи задължителни правни последици по-специално по отношение на адресатите си, за да може да се счита за акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 40). За сметка на това на този етап не е необходимо да се проверява дали тези правни последици могат да засегнат интересите на жалбоподателя, като изменят съществено правното му положение по смисъла на цитираната в точка 39 от настоящото решение съдебна практика, тъй като тази проверка задължително се извършва, както по

същество посочва последната съдебна практика, на етапа на разглеждане на условието, предвидено в член 263, четвърта алинея ДФЕС, съгласно което лицето трябва да бъде пряко и лично засегнато от акта, който обжалва.

47 Освен това съображенията на Общия съд, обобщени в точки 41—45 от настоящото решение, не отчитат в достатъчна степен същността на спорното писмо, с което Комисията приема за незаконосъобразно участието на жалбоподателя в платформата TERRE и изисква прекратяване на това участие, по-специално на обстоятелството, че в това писмо Комисията констатира, че условията, изисквани от член 1, параграфи 6 и 7 от Регламент 2017/2195, за да може Конфедерация Швейцария да участва в европейските платформи за балансиране, не са изпълнени, и иска от ОПС в Съюза „да възстановят положение, което съответства на условията за участие в платформите на [Съюза], предвидени в [този регламент], и да изключат [жалбоподателя] от платформата TERRE най-късно до 1 март 2021 г.“.

48 В това отношение следва да се констатира освен това, че фактът, че спорното писмо не е прието под формата на официално решение на Комисията, а на писмо, подписано от директор на генерална дирекция на тази институция, а именно ГД „Енергетика, „не е определящ за квалифицирането му като „обжалваем акт“ по смисъла на член 263 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2008 г., Athinaïki Techniki/Комисия, C-521/06 P, EU:C:2008:422, т. 44 и 59 и цитираната съдебна практика). Всъщност за квалифицирането на съответния акт по принцип е без значение дали той отговаря на някои формални изисквания, а именно по-специално дали е надлежно наименуван от автора си или дали посочва разпоредбите, които съставляват неговото правно основание. Без значение е също, че той не е бил съобщен от Комисията на жалбоподателя, тъй като такъв порок не може да промени същността на този акт (вж. в този смисъл решение от 18 ноември 2010 г., NDSHT/Комисия, C-322/09 P, EU:C:2010:701, т. 47 и цитираната съдебна практика).

49 Ако това не беше така, Комисията би могла да избегне контрола на съда на Съюза, като не се съобрази с формалните изисквания за приемането на спорния акт — изисквания, които се налагат с оглед на действителната му същност и сред които са тези, свързани с компетентността на службата, приела акта, и правилното означаване на този акт като „решение“. Тъй като Съюза обаче е правова общност, в която актовете на неговите институции са обект на контрол за съответствие с Договора, процесуалните правила, приложими към правните средства за защита, с които е сезиран съдът на Съюза, трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, по такъв начин, че тяхното прилагане да допринася за осъществяването на целта да се гарантира ефективна съдебна защита на правата, които субектите черпят от правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2008 г., Athinaïki Techniki/Комисия, C-521/06 P, EU:C:2008:422, т. 45 и цитираната съдебна практика).

50 От отказа на Комисията да разреши на Конфедерация Швейцария, а следователно и на ОПС, които извършват дейност в тази страна, да участват европейските платформи за балансиране, на основание член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195, заедно с искането, отправено до ОПС в Съюза, за прекратяване на участието на жалбоподателя в платформата TERRE, е видно, че спорното писмо цели да породи задължителни правни последици.

51 Освен това, като се основава в точка 29 от обжалваното определение на липсата на индивидуално право на жалбоподателя по силата на член 1, параграф 7 от Регламент 2017/2195, който урежда правомощието на Комисията за вземане на решения, както и след

това на наличието на дискреционно правомощие на Комисията, що се отнася до приемането на решения по силата на тази разпоредба, Общият съд добавя критерий относно наличието на субективно право, който не следва от практиката на Съда относно обжалваемостта на даден акт, припомнена в точки 37 и 38 от настоящото решение.

52 Ето защо Общият съд е допуснал двойна грешка при прилагане на правото, доколкото, от една страна, е приел, без да вземе предвид истинската същност на спорното писмо, че то не представлява акт, срещу който може да се подаде жалба за отмяна по силата на член 263 ДФЕС, и от друга страна, е добавил критерий, свързан с наличието на субективно право.

53 Освен това с оглед на съображенията, съдържащи се в точки 47 и 50 от настоящото решение, доводът на Комисията, че спорното писмо само излага правното положение съгласно Регламент 2017/2195 и не поражда никакви задължителни правни последици за неговите адресати, може единствено да бъде отхвърлен.

54 Предвид всички гореизложени съображения първото основание следва да бъде уважено.

55 Следователно, без да е необходимо да се разглеждат второто и третото основание, обжалваното определение трябва да бъде отменено.

По връщането на делото на Общия съд

56 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

57 В случая, тъй като Общият съд е обявил жалбата за недопустима с мотива, че спорното писмо не може да породи задължителни правни последици, на този етап от производството Съдът не е в състояние да се произнесе окончателно по нея.

58 Освен това в подкрепа на възражението за недопустимост, което е повдигнала, Комисията се позовава не само на това, че спорното писмо не е обжалваем акт, но и на това, че жалбоподателят не е процесуално легитимиран, тъй като посоченото писмо не го засяга пряко.

59 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС физическо или юридическо лице може да подаде жалба срещу решение, адресирано до друго лице, само ако това решение го засяга пряко и лично (решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 65).

60 По отношение, първо, на въпроса дали жалбоподателят е пряко засегнат от спорното писмо, чийто адресат са ОПС в Съюза, от постоянната съдебна практика следва, че това условие изисква съчетанието на два кумулативни критерия, а именно, на първо място, оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти, и на второ място, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други

правила с опосредяващ характер (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 66 и цитираната съдебна практика).

61 От друга страна, по отношение на въпроса дали жалбоподателят е лично засегнат от спорното писмо следва да се напомни, че според постоянната практика на Съда субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин като адресата на решението (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 71 и цитираната съдебна практика).

62 Освен това фактът, че в точка 30 от обжалваното определение Общият съд посочва, че „обстоятелството, че жалбоподателят е имал пряк и личен интерес от отмяната на [спорното] писмо […] не може да му даде право да оспори това писмо, тъй като то не може да се счита за акт, който има за цел да породи задължителни правни последици по отношение на него […]“, трябва да се разглежда, при липсата на каквито и да било мотиви в подкрепа на съществуването на такъв пряк и личен интерес, като съображение, изложено за изчерпателност, тъй като е изразено в хипотезата, при която личен и пряк интерес е установен. Във всеки случай това съображение не е релевантно, тъй като Общият съд е заключил, че спорното писмо не представлява акт, който има за цел да породи задължителни правни последици.

63 При тези обстоятелства делото следва да се върне на Общия съд за произнасяне по въпроса дали жалбоподателят е пряко и лично засегнат от спорното писмо, както и евентуално по искането му за отмяна на това писмо.

По съдебните разноски

64 Тъй като делото е върнато на Общия съд за ново разглеждане, Съдът не следва да се произнася по разноските, свързани с настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) **Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 21 декември 2022 г., Swissgrid/Комисия (T-127/21, EU:T:2022:868).**

2) **Връща делото за ново разглеждане на Общия съд на Европейския съюз.**

3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи